

ner, der foreligge. I begge de her nævnte Henseender har jeg imidlertid ikke i, hvad der i dette Dieblis foreligger, fundet nogen Sikkerhed, der kunde gjøre det tilraadeligt for enten det høie Thing eller for mig personlig at gaa ind paa, hvad der her begjæres af os. Dette er, som sagt, Alt, hvad jeg har at indvende. Hvis man derimod stiller sig paa det almindelige Standpunkt, at ville fremme Fiskeriet gennem Dffre fra Statens Side, saa vil jeg i Almindelighed være beredt dertil, naar der iøvrigt er nogen Garanti for, at det vil bringe noget Udbytte. Forøvrigt skal jeg endnu bemærke, at det Argument, at det her paatænkte Fiskefjelskabs Virksomhed skulde kunne bidrage til at skaffe Bestkystens Fiskere Fred for de Fremmede, kan jeg ikke se Rigtigheden af. Jeg forstaar slet ikke, hvorledes Selskabet skulde kunne bære sig ad dermed, da det hverken har nogen Jurisdiktionsmyndighed eller nogen Militær- eller Politimyndighed, hvorigennem det skulde kunne hævde de danske Fiskeres Ret ligeoverfor de Fremmede. Jeg kan kun se, at der kommer 12 Fiskekvaer mere, og andet Resultat vil der vel heller ikke komme deraf.

**Berg:** Det ærede Medlem har aarlig bevilget 37,000 Kroner til Husdyravlens Fremme, og det er blot et enkelt Punkt af det Landlige. Det er underligt nok, at han ikke har følt sin Samvittighed ømmet derved, siden han finder det saa overordentlig betænkelig, at man i 4 Aar omsætter en Kapital af blot 18,000 Kroner i Aktier, som, hvis den øvrige Kapital bærer Frugt, ogsaa senere ville komme til at bære Frugt. Andet gaar Forslaget jo ikke ud paa. Til det ærede Medlem for Weile Amts 1ste Valgkreds (Gad) skal jeg udtale, at jeg opfatter Sagen saaledes, at det ikke frengaar af Andragendet, hvem der vil komme til at staa i Spidsen for det Selskab, der bliver dannet; thi sandsynligvis ville Kapitalisterne øve en væsentlig Indflydelse derpaa og Regjeringen rimeligvis med, hvis der ydes den af Statskassen begjærede Garanti. Iøvrigt kommer jeg til at tænke paa, hvad der i sin Tid er sagt af Monrad, vistnok som Minister, i Anledning af en af de to Herrer Andrageres Fader. Han har sagt, at man skulde tage Lidenstaben i sin Tjeneste, og det blev, som antydet, sagt i Anledning af Skuespiller Schmidts Interesse for Fiskeriets Fremme, idet der forlangtes en lille Bevilling for at benytte hans Indsigt i og Lidenstaben for denne Industri. Dengang udtalte Monrad netop disse Ord, og jeg mindes endnu, at det slog mig, thi det er vistnok meget rigtigt sagt. Naar man har Mænd, som med stor Interesse forfølge et vist Maal, saa skal man ikke strax kaste dem tilside, fordi de kunne mangle andre Betingelser for at staa i Spidsen, og det er ogsaa min Overbevisning, at selv om Selskabets Bestyrelse maatte blive suppleret med Andre end Andragerne, ville dog de,

der interessere sig for Sagen, utvivlsomt ogsaa gjøre Brug af disse Mænds lidenstabelige Interesse for dens Fremme. Dette er heller ikke mere, end hvad der i og for sig er billigt, thi saa vidt mig bekjendt have de vedkommende Mænd — og naaonlig veed jeg det bestemt om den ene af dem, nemlig Hr. Smidth — i en Række af Aar levende interesseret sig for at faae Noget gennemført i den her omhandlede Retning. Der ligger imidlertid ikke i Andragendernes Navne nogen Vished for, hvor omfattende Bestyrelsen skal være og med hvilken Indsigt i de forskellige Retninger den overhovedet skal være udrustet.

**Christiansen:** Naar den ærede Ordfører udtalte sin Forundring over, at jeg var saa bange for, at der nu skulde komme en Tilvæxt i Bestkystfiskernes Tal, foruden at fremmede Fiskere, allerede fiske deroppe i Hundredevis, saa vil jeg dog dertil sige, at den ringe Tilvæxt, hvorom der her er Tale, ikke kan have en stor Betydning for de lokale Fiskere; men naar det er stillet i Udsgt, at det paatænkte Selskab skulde kunne fordrive de fremmede Fiskere, saa tror jeg dog, at det efter al Sandsynlighed slet ikke vil faae nogen Betydning i den Retning; tvertimod kunde maaeste netop det Modsatte blive Tilfældet, nemlig at der istedetfor en Formindskelse i Antallet blev en Tilvæxt. Naar den ærede Ordfører endelig udtrykte sig, som om jeg skulde have sagt, at man hovedsagelig skulde tage Hensyn til, at Omegnens Befolkning kunde faae billig Føde, og at man derfor skulde foretage nogen Afsperning, for at enhver Egn kunde beholde Sit, saa har det heller ikke været min Mening at sige noget Saadant, ligesom det vist ogsaa vilde være en urigtig Fremgangsmaade i økonomisk Henseende. En anden Sag er det derimod, naar en Fiskerbefolkning kan have en nogenlunde god Fortjeneste ved at blive hjemme og fiske istedetfor at drage ud paa det større Fiskeri, og Landbefolkningen ved Siden deraf har et nærende Fødemiddel til en taalelig Pris; thi saa er det et Spørgsmaal, om det ikke er i Landets velforstaaede Interesse at støtte det lokale Fiskeri i Stebet for det store Fiskeri ved fra Statens Side at give Rentegaranti for den Kapital, der behøves til at sætte dette igang. Der er jo ikke Tale om disse 12 Fiskekvaer, men Meningen er, at naar det nye Foretagende lykkes, skal det gjøres større og større, og Spørgsmaalet bliver da, om det ikke vil blive Odelæggelse for det lokale Fiskeri, og om ikke dette Odelæggelse vil være til større Tab for Samfundet, end hvad det større Fiskeri kan indvinde.

**Jagd:** Jeg ønsker egentlig ikke at fortsætte Oppositionen imod den gjorte Indstilling videre, end slet er, men jeg maa berigtige en Slutning, som det ærede Medlem for Weile Amts 2den Valgkreds (Berg) gjorde. Han sagde, at jeg